

DET KONGELIGE
MILJØVERNDEPARTEMENT

Statsråden

KOPI

Aksjonsgruppa Drammensfjordens venner
v/Inger Solberg
Postboks 151
3061 SVELVIK

Adt

FYLKESMANNEN u.o.s I BUSKERUD
23 JUN 2005
04, 6907 - 75
ARK. 461.5

Deres ref

Vår ref
200500434

Dato

20 JUN 2005

Deponering i Dramstadbukta

Jeg viser til ditt brev av 21. mars med en rekke problemstillinger vedrørende vedtaket om deponering av bunnmasser i Dramstadbukta.

Nye prøver/PCB

Sedimentene fra Fredrikstad Mekaniske Verksted som skal deponeres i Dramstadbukta, ble i 2001 kategorisert i tilstandsklasse III (Markert forurenset) for PCB, jf. Statens forurensningstilsyns klassifiseringssystem med tilstandsklasser I til V. De nye sedimentprøvene fra 2005 viser høyere innhold av PCB, men dette er likevel ikke høyere konsentrasjoner enn at sedimentene fortsatt er kategorisert i tilstandsklasse III for PCB.

Norconsult har nylig presentert anslag for bl.a. total mengde PCB i massene og frigjøring av PCB ut i vann ved deponeringen, som viser et innhold på ca. 5 kg PCB totalt i de 70.000 m³ bunnmasse og en antatt frigjøring av 12 gram PCB i forbindelse med deponeringen av massene. Bunnmassene skal legges i et dypvannsdeponi med en metertykk overdekning av rene masser, som vil hindre videre utlekking av miljøgifter fra de deponerte sedimentene.

Dokumentasjon av partikkelspredning

Etter det departementet får opplyst er Statens forurensningstilsyns (SFTs) vurderinger vedrørende potensialet for partikkelspredning basert på bl.a. vurderinger fra Norconsult og NIVA, og på NIVAs undersøkelser og rapporteringer i forbindelse med den deponeringen av masser fra Svelvikstrømmen som allerede har vært gjennomført.

I følge vurderinger fra Norconsult vil deponering av et leirsediment (som massene fra Fredrikstad) ha betydelig mindre potensial for partikkelspredning enn et silt- og sandsediment (som massene fra Svelvikstrømmen). NIVAs undersøkelser fra deponeringen av masser fra Svelvikstrømmen på samme sted og samme måte forrige vintersesong, viste liten spredning av partikler, verken under selve deponeringsprosessen eller senere. I følge opplysninger fra NIVA ble det etablert blåskjell ved NIVAs målestasjon utenfor Svelvikterskelen, som en ekstra kontroll i forhold til en eventuell spredning av miljøgiftholdige partikler. Slik påvirkning av miljøgifter har ikke blitt påvist i blåskjellene etter den gjennomførte deponeringen av forurensede masser fra Svelvikstrømmen.

Det er stilt strenge krav i deponeringstillatelsen til Drammen Skipsreparasjon for å hindre unødig forurensning. Det skal bl.a. utarbeides et overvåkningsprogram, som skal foreligge før oppstart og godkjennes av Fylkesmannen. Det vil bli vurdert om det er hensiktsmessig å ta med blåskjellforsøk eller fast målestasjon i indre Drammensfjord i overvåkningsprogrammet.

I følge opplysninger fra SFT og NIVA vil en utdypning av terskelen i Svelvikstrømmen til 12 meters dybde innebære en noe økt hyppighet av dypvannsfornyelse i Drammensfjorden. SFT vurderer imidlertid at det ikke er grunn til å tro at dette vil medføre noen vesentlig økt risiko for utlekking av miljøgifter fra de deponerte sedimentene, som vil ligge på ned mot 100 meters dyp og med en overdekning på rundt en meter rene masser.

Det er ikke grunn til å tro at deponeringen av sedimenter i et dødt dypvannsområde i Dramstadbukta og med overdekning av rene masser, vil ha noen vesentlig påvirkning på innholdet av miljøgift i sjørretten i Drammensfjorden. Fylkesmannen skal for øvrig nå ta prøver av sjørret i forbindelse med tiltaksplanen for forurensede sedimenter i Drammensfjorden, som er en oppfølging av Regjeringens overordnede strategi for arbeidet med forurensede sedimenter.

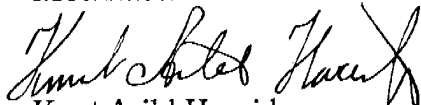
EU-direktiver

Rådsdirektiv 85/337/EØF om vurdering av visse offentlige og private prosjekters miljøvirkninger er innlemmet i norsk rett gjennom forskrift av 21. mai 1999 nr 502 om konsekvensutredninger. Mudring med sikte på deponering av (forurensede) masser omfattes ikke, etter departementets vurdering, av det saklige virkeområdet for EU-direktivet eller forskriften (jf. direktivets lister – Annex I og II og listene i KU-forskriftens vedlegg I og II). Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/42/EF om vurdering av miljøvirkningene av visse planer og programmer omfatter programmer og planer som legger føringer for vedtak om tiltak omfattet av ovennevnte direktiv. Ettersom deponeringen av (forurensede) masser ikke er omfattet av Rådsdirektiv 85/337/EØF, vil heller ikke utarbeidelse av en eventuell plan for et slikt anlegg omfattes av direktiv 2001/42/EF.

Saksbehandling

Denne saken har vært behandlet i to instanser, med Fylkesmannen som førsteinstans og SFT som klageinstans. I følge vanlige saksbehandlingsregler er det ikke adgang til videre klagebehandling utover dette. Jeg anser at SFT har gjort en tilfredsstillende faglig vurdering i sin klageavgjørelse og har derfor ikke funnet grunn til å overprøve SFTs tillatelse. For øvrig er fristen for adgang til overprøving iht. forvaltningslovens regler nå utløpt.

Med hilsen

Knut Arild Hareide

Kopi:

Statens forurensningstilsyn,
✓ Fylkesmannen i Buskerud